

Nr 942

Av herr Martinsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 163, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 163 år 1965 föreslås ändrad lydelse av 2 § förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt. Ändringsförslaget har uppenbarligen framlagts med anledning av att riksdagen våren 1965 bifal lit motionen II: 263 och i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt om yttrande och förslag angående ändring i förordningen om automobils katt i syfte att även vissa handikappade som saknar körkort skulle kunna få åtnjuta befrielse från bils katt (bevillningsutskottets utlåtande nr 8 år 1965 samt riksdagens skrivelse nr 140 år 1965).

Motionens syfte var att bringa bestämmelserna om skattefrihet för vissa ägare av motorfordon i överensstämmelse med arbetsmarknadsstyrelsens villkor för bidrag till anskaffande av motorfordon. I första hand tog motionen sikte på att även personer som på grund av sitt handikapp inte kunde få körkort, men som av närstående eller annan kördes till arbete eller utbildningsplats, skulle erhålla skattebefrielse.

En mycket viktig grupp av handikappade personer som enligt arbetsmarknadsstyrelsens bestämmelser under vissa förhållanden kan erhålla bidrag till inköp av motorfordon, är de blinda. Dessa handikappade kan av naturliga skäl icke erhålla körkort.

I propositionen framgår att det enligt departementschefens mening framstår som mindre tillfredsställande, att en samstämmighet, som i regel råder mellan kvalifikationer för bidrag resp. skattebefrielse, inte upprätthålls i här berörda avseende. Departementschefen säger sig vidare de la bevillningsutskottets uppfattning att en uppmjukning av bestämmelserna i detta hänseende bör komma till stånd, oavsett hur hjälpen åt de handikappade regleras i sitt större sammanhang.

Såväl utskottet som departementschefen har genomgående använt beteckningen "handikappade", vilket enligt gängse språkbruk är en samlingsbeteckning för personer med fysiska eller psykiska skador. Visserligen innehåller lagtexten i sin nuvarande lydelse uttrycket "höggradigt vanföra personer", men i departementschefens motivering uttalas intet om att begränsning skall ske till denna grupp.

Härovan har särskilt pekats på de blindas stora behov av att erhålla skattebefrielse så att de i eget fordon med hjälp av anhöriga och andra kan

färdas till arbetsplats eller studieplats. Detta gäller i särskilt hög grad blinda, som av sitt handikapp är förhindrade att utnyttja kollektiva färdmedel. Med den föreslagna lagtexten är det tveksamt om sådana personer kan erhålla skattebefrielse, trots att de på grund av sitt handikapp är direkt rörelsehindrade. Å andra sidan skulle det möjligen föra för långt om man i lagtexten tog in uttrycket handikappad. Tolkningssvårigheter kan även tänkas uppstå om man i lagtexten använder detta uttryck. Det borde dock finnas skäl att tillmötesgå gruppen blinda liksom även vissa grupper med andra synnerligen svåra handikapp.

På grund av det ovan anförda hemställer jag,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 163 måtte uttala att skattebefrielsen även skall gälla för på grund av blindhet eller andra synnerligen svåra handikapp rörelsehindrade personer.

Stockholm den 16 november 1965

Bo Martinsson

Nr 943

Av fru **Ryding**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 166, med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § kommunallagen den 18 december 1953 (nr 753).*

(Lika lydande med motion nr 796 i Första kammaren)

Stockholm den 16 november 1965

Gunvor Ryding
